

Проект на Закон за съдебната власт

Информация

Откриване / Приключване: 25.03.2024 г. - 07.05.2024 г. Неактивна

Номер на консултация: #8665-K

Област на политика: Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на правосъдието

Тип носител: Национално

С проекта на нов Закон за съдебната власт се цели:

- пълноценно изпълнение на волята на конституционния законодател относно процедурата за формиране, вкл. нови изисквания за изборните членове на Висш съдебен съвет и Висш прокурорски съвет;
- преформулиране на правомощията на прокуратурата и на главния прокурор в съответствие с конституционните промени – субсидиарност при участие в гражданските и административните производства;
- подобряване и ускоряване на процедурите при провеждането на конкурсите и атестирането в съдебната система и внасяне на промени в института на командироването;
- постигане на напредък по законодателните изменения, насочени към подобряване на функционирането на Инспектората към Висшия съдебен съвет и избягване на риска от политическо влияние, по-специално чрез включване на органите на съдебната власт в подбора на неговите членове;
- постигане на възможност за осъществяване на безпроблемна работа в правораздавателната система в процеса на въвеждане на реално и пълноценно електронно правосъдие.

Срокът за обществени консултации по проекта на Закон за съдебната власт се удължава до 7 май 2024 г.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на правосъдието

Адрес: София, София, ул. Славянска 1

Електронна поща: priemna@justice.government.bg

Документи

Пакет основни документи:

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

Автор: Биляна Славчева (15.04.2024 15:07)

Предлаганите промени, свързани със статута, начинът на конституиране и правомощията на Висшия съдеб

Предлаганите промени, свързани със статута, начинът на конституиране и правомощията на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет не обуславят необходимост от приемане на изцяло нов ЗСВ. По отношение структурата на органите на съдебната власт, които реализират на практика правораздавателния процес, статута на магистратите, чиято компетентност, независимост и чувство за справедливост са в основата на правораздаването, както и редът за тяхното назначаване и кариерно израстване, не са налице никакви съществени промени.

От мотивите към проекта на нов ЗСВ не става ясно защо се определят срокове за командироване до 12 месеца и защо е необходимо да се определят, при положение че не е заложен механизъм за своевременно приключване на конкурсните процедури. Предвидено е същите да се провеждат по ред, идентичен с действащия, поради което може да се очаква продължителността им да бъде от три до пет години.

Определянето на крайни срокове за командироване и невъзможност за командироване през следващите две години, дава основание да се направи извод, че е налице неразбиране от законодателя на това в какво се изразява правораздавателния процес и колко съществени интереси на страните по делата засяга неговото забавяне и непрецизното администриране и решаване на делата.

При гражданските дела, при които не действа принципът на неизменност на състава, командированият магистрат ще работи при перспектива за прекратяване на командироването до една година, без възможност за повторно командироване в същия орган на съдебната власт за две години. През този период ще разглежда дела със значителна фактическа и правна сложност, които в редки случаи

приключват до една година. Поставя се въпросът за това дали изобщо ще има кандидати за такова временно командироване, при което командированите магистрати ще оставят съставите на които работят в долната инстанция, а след това ще бъдат върнати, неизвестно при какви условия и на какъв състав.

Много по-тежък проблем възниква от немотивираното поставяне на крайни срокове за командироване за съдиите, разглеждащи наказателни дела. При действие принципа на неизменност на състава по наказателните дела-чл. 263, ал.1 от НПК, няма да има кандидати за командироване за срок до една година, тъй като започнатите от тях дела със значителна фактическа и правна сложност, със значителни обществени интереси, свързани с необходимостта наказателното правораздаване да се реализира бързо, за да получат пострадалите от престъпления законоустановеното възмездие и да се постигне търсената от обществото справедливост, ще бъдат разглеждани от временно командировани съдии, които след прекратяване на командироването ще трябва да приключват делото, изпълнявайки по-ниска длъжност и получавайки по-ниско възнаграждение.

При приемане норми с фиксиран краен срок за командироване до една година не биха се намерили кандидати за това, което ще задълбочи кризата в правораздаването. Този резултат е налице и към момента, но за него се търси отговорност от магистратите и се извеждат на преден план статистики за неодобрението на обществото от работата на съдебната власт, но не се дава информация и не се търси решение за действителните проблеми, свързани с невъзможността за своевременно заемане на свободните работни места и за осигуряване възможност за кариерно израстване на магистратите на база обективни критерии.

Основните проблеми на съдебната система, пораждащи обществено неодобрение от нейната работа, не се коренят в начина на формиране на органите за управление и тяхната структура, решаване на които не би могло да се постигне нито с извършените промени в КРБ, нито с приемане на нов ЗСВ със съдържанието, предоставено за обществено обсъждане, поради което следва да се потърси решение на действителните проблеми, след което да се подготвят промени в ЗСВ и КРБ.

Подробни съображения съм изложила в становище, подадено в Министерството на правосъдието.

Автор: Николай Иванов (12.04.2024 19:54)

Становище на Българска асоциация на съдиите по вписванията

Становище на Българска асоциация на съдиите по вписванията! -

<http://www.basv.free.bg/ZSV.pdf>

Автор: Мимо-Гарсия Груев (12.04.2024 13:21)

Предложения за промени, касаещи съдебните заседатели

От Съюз на съдебните заседатели в България и Фондация „Съдебни заседатели“ бяхме изпратили до Работната група за изработване на нов Закон за съдебната власт към Министерството на правосъдието множество предложения, част, от които, за съжаление, не са приети и ще ги повторя пак и тук с надеждата да бъдат преосмислени:

„Мандатът на съдебните заседатели е 4 години и започва да тече от датата на полагане на клетвата“ и „Съдебните заседатели не могат да бъдат избирани за повече от два последователни мандата към същия съд“ от опит се доказва, че трябва да бъдат променени.

- Четири години са прекалено малък период, като се има предвид, че през първата половина на мандата, човек се обучава и свиква.

Тъкмо, когато е придобил някакъв опит и мандатът му изтича.

- Ограничението от два мандата води до нуждата човек, желаещ да изпълнява тази функция в полза на обществото, да се прехвърля за по мандат от районен в окръжен съд, или обратното, за да спазва формално ограничението, което е нелогично.

Все пак откакто има система за разпределение на заседателите, а не заседател да е прикрепен към определен състав, заседателите работим непрестанно с различни състави, често изобщо не запомняме дори имената на съдията и секретаря, тоест не се развиват някакъв вид близки отношения, пречещи на обективността.

А и на втора и трета инстанция, където съдебни заседатели няма, съдиите са в дългогодишен колегиален контакт, но никой не подлага под съмнение, че могат да правят разграничение между лично и професионално общуване.

Масово също така е недоволството от заплащането на съдебните заседатели и множество колеги се отказват именно заради него, считайки, че трудът им е недооценен.

Разбира се, ние знаем, че за да изискваме, трябва да се стремим да се развиваме.

В тази връзка, молим, и за финансова подкрепа от страна на държавата за международната дейност на българските съдебни заседатели чрез Съюз на съдебните заседатели в България и Фондация „Съдебни заседатели“.

Миналата година едва организирахме с минимални средства, постъпващи от таксите на участниците, за първи път в България Европейския ден на съдебните заседатели и конференцията на Европейската мрежа на асоциациите на съдебните заседатели (ENALJ).

През 2022 г. бяхме в Познан, Полша, този май в Лайпциг, Германия.

Именно на тези конференции се обучаваме и може да черпим опит за българския институт на съдебните заседатели от 14 други института, както и университетски проучвания от страна на вицепрезидента на ENALJ по научните и изследователски въпроси проф. Пьотър Юхач и проф. Стефан Мачура.

Благодаря предварително за вниманието!

И накрая като идея - полезно е да се помисли за взаимодействие между юридическите факултети и института на съдебните заседатели.

За студентите би било изключително ценен опит да са съдебни заседатели по време на обучението си. Това може да бъде и вид зачитан стаж по специалността, за да са мотивирани да станат част по този начин от съдебната система.

Автор: Илия Христозов (06.04.2024 13:47)

Кой да назначава служителите в Националната следствена служба

От разпоредбите на проекта на новия ЗСВ е видно, че директорът на Националната следствена служба вече няма да е заместник на главния прокурор. Освен това в разпоредбата на чл. 126, ал. 2 от Конституцията:

„Чл. 126 (2) (Изм. – ДВ, бр. 106 от 2023 г.) Главният прокурор представлява прокуратурата и ръководи Върховната прокуратура.“

липсва и намек за някакво пряко или косвено ръководство на Националната следствена служба от главния прокурор.

В предишно мое предложение обосновах и липсата на конституционни аргументи за оставането на Националната следствена служба в структурата на прокуратурата, но дори да е в нейната структура, това не е достатъчен аргумент за намесата на главния прокурор в назначаването на служителите в службата.

Следователно липсват законови аргументи за така предложената редакция на чл. 176, ал. 1, т. 5 от проекта на новия ЗСВ:

„Чл. 176. (1) Главният прокурор:

*5. назначава и освобождава служителите във Върховната прокуратура, а в **Националната следствена служба след съгласуване с директора на Националната следствена служба;**“*

Липсва и логика, назначенията на служителите в Националната следствена служба да става от главния прокурор, а и това излишно би усложнило процедурата. Най-логично е назначенията на служителите в службата да се извършват от нейния директор.

Въз основа на гореизложеното, предлагам следната редакция на чл. 176, ал. 1, т. 5 от проекта:

„5. назначава и освобождава служителите във Върховната прокуратура;

и изменението на чл. 187, ал. 2 във вида:

„(2) Директорът на Националната следствена служба:

1. назначава служителите в Националната следствена служба;

2. осъществява административно и организационно ръководство на следователите и служителите в Националната следствена служба и методическо ръководство на следователите от окръжните следствени отдели в окръжните прокуратури.“

Автор: Илия Христозов (06.04.2024 12:58)

За отпадане на чл. 174, ал. 6 от проекта на нов ЗСВ

Разпоредбата на чл. 174, ал. 6 от проекта на новия ЗСВ:

„(6) Главният прокурор представлява прокуратурата и ръководи Върховната прокуратура.“

повтаря едно към едно разпоредбата на чл. 126, ал. 2 от Конституцията, а както е известно разпоредбите на Конституцията имат непосредствено действие. Освен това аналогични нейни разпоредби са и разпоредбите на чл. 176, ал. 1, т. 1 и 2 от проекта на новия ЗСВ.

Въз основа на гореизложеното, предлагам разпоредбата на чл. 174, ал. 6 от проекта на новия ЗСВ да отпадне, а следващите алинеи да се преномерират и да се премахне посочването на ал. 6 в тях.

Автор: Илия Христозов (05.04.2024 13:49)

Трябва ли да е единна прокуратурата? - 2 част

Един внимателен анализ на съдържанието на чл. 133 от Конституцията:

*„Чл. 133. (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2023 г.) Организацията и дейността на Висшия съдебен съвет, Висшия прокурорски съвет, на съдилищата, на **прокурорските** и на следствените **органи**, статутът на съдиите, **прокурорите** и следователите, условията и редът за назначаване и освобождаване от длъжност на съдиите, съдебните заседатели, **прокурорите** и следователите, както и за осъществяване на тяхната отговорност се уреждат със закон.“*

разкрива, че в него изобщо не се споменава за прокуратурата като цяло или за главния прокурор.

Видно е, че в чл. 133 изрично са посочени Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет, които са органи конституирани от КРБ, но не е споменат конкретно никой от „тримата големи“ в съдебната власт. **Не е спомената и прокуратурата като цяло** и следователно в ЗСВ не могат да се дават нови характеристики или качества на прокуратурата, които ги няма в КРБ.

Следователно думата „единна“ трябва да отпадне от чл. 174, ал. 1 от ЗСВ, защото нейното наличие в ЗСВ представлява дописване на КРБ.

Във връзка с гореизложеното предлагам изречение първо от чл. 174, ал. 1 от проекта на ЗСВ да се измени във вида:

„Структурата на Прокуратурата на Република България е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела.“

Друг приемлив подход в случая е, **да се добави легална дефиниция за думата „единна“** по смисъла на ЗСВ, но това ще е доста трудна задача.

Както посочих в началото, моите разсъждения са направени на базата на граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на КРБ и ЗСВ и в резултат се получиха тези изводи и предложения. Надявам се, че моите предложения ще допринесат за един по-добър ЗСВ или поне за по-задълбочен дебат по тези важни проблеми.

Автор: Илия Христозов (05.04.2024 13:47)

Трябва ли да е единна прокуратурата? - 1 част

Предложеният проект на нов ЗСВ може да бъде едно добро начало на съдебната реформа в рамките на последните промени от обикновено НС в глава Съдебна власт на Конституцията. Факт е обаче, че е доста спорен въпросът дали някои от тези промени са от компетенциите на обикновено НС или е необходима санкцията на ВНС, за което се очаква решението на КС, който е сезиран по този казус.

Според мен, реална съдебна реформа може да бъде извършена **единствено чрез разумни конституционни промени от ВНС**, но подкрепям този законопроект, защото той ще е още една стъпка към окончателното убеждение, че без ВНС, ситуацията няма как да се промени коренно. Затова моите разсъждения са насочени в друга посока, а именно чрез законовите промени да се приведат правомощията на прокуратурата и главния прокурор в конституционните им граници, така както са регламентирани от Конституцията.

Законът за съдебната власт (ЗСВ) се явява устройствен закон по смисъла на чл. 133 от Конституцията на Република България (КРБ). Моите разсъждения са направени на базата на граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на КРБ и ЗСВ и в резултат се получиха долуизложените изводи и предложения.

В проекта на ЗСВ има разпоредби, които според мен не са в съответствие с конституционните разпоредби и са ненужни заемки от сега действащия ЗСВ. Такава е основополагащата разпоредба за прокуратурата в предложения нов ЗСВ, а именно чл. 174, ал. 1:

*„Чл. 174. (1) Прокуратурата на Република България е **единна** и структурата ѝ е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела. Прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна прокуратура, **Национална следствена служба**, апелативни прокуратури, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. В състава на окръжните прокуратури има следствени отдели.“*

Съответните текстове в КРБ са чл. 126, ал. 1:

„Чл. 126. (1) (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2023 г.) Структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела.“,

а структурата на съдилищата е определена в чл. 119, ал. 1 от КРБ:

„Чл. 119. (1) Правораздаването се осъществява от Върховния касационен съд, Върховния административен съд, апелативни, окръжни, военни и районни съдилища.“

Веднага прави впечатление, че разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от проекта на ЗСВ **се разминава с чл. 119, ал. 1 от КРБ** по наличието на „Национална следствена служба“, защото в чл. 119, ал. 1 от КРБ не е посочена никаква съответна на нея структура, като например „Национален следствен съд“ и следователно е налице едно дописване на КРБ. **Затова предлагам Националната следствена служба да е извън състава на прокуратурата и да е отделна структура, което според мен ще подобри работата и независимостта на съдебната система.**

Всъщност, най-важното разминаване с КРБ е наличието в чл. 174, ал. 1 на израза „Прокуратурата на Република България е **единна**“. С наличието на тази дума „**единна**“ в ЗСВ досега се оправдаваха всички дописвания на КРБ и всички разлики с конституционните текстове, които бяха свързани с правомощията на главния прокурор или прокуратурата. **В тази дума е разковничето и почти всичко, написано в сега действащия ЗСВ за отношенията в прокуратурата се основава на нея. Но според мен, този израз/дума няма опора в КРБ. Няма в КРБ подобен текст или намек за подобно твърдение.** Възниква и въпросът, ако само прокуратурата е единна според закона, то тогава съдилищата какви са – разединени ли са? Нали според КРБ „структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата“. Възможно ли е да има две неща с еднаква структура, но едното да е единно, а другото да не е? Отделно стои и въпросът, че липсва легална дефиниция какво означава думата „единна“ по смисъла на ЗСВ и всеки може да си я тълкува както му е удобно.

Освен това всички видяхме в какво се превърна прокуратурата в миналото, когато беше единна и това не трябва да се допуска в бъдеще.

Наличието на думата „**единна**“ в разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от проекта на новия ЗСВ не може да се оправдае или обоснове и с разпоредбата на чл. 133 от КРБ, защото един устройствен закон не може да противоречи на конституционната разпоредба, в която изрично е посочено какъв трябва да е обхватът на този закон.

Автор: Илия Христозов (05.04.2024 13:02)

Трябва ли да е единна прокуратурата? - 2 част

Един внимателен анализ на съдържанието на чл. 133 от Конституцията:

*„Чл. 133. (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2023 г.) Организацията и дейността на Висшия съдебен съвет, Висшия прокурорски съвет, на съдилищата, на **прокурорските** и на следствените **органи**, статутът на съдиите, **прокурорите** и следователите, условията и редът за назначаване и освобождаване от длъжност на съдиите, съдебните заседатели, **прокурорите** и следователите, както и за осъществяване на тяхната отговорност се уреждат със закон.“*

разкрива, че в него изобщо не се споменава за прокуратурата като цяло или за главния прокурор.

Видно е, че в чл. 133 изрично са посочени Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет, които са органи конституирани от КРБ, но не е споменат конкретно никой от „тримата големи“ в съдебната власт. **Не е спомената и прокуратурата като цяло** и следователно в ЗСВ не могат да се дават нови характеристики или качества на прокуратурата, които ги няма в КРБ.

Следователно думата „единна“ трябва да отпадне от чл. 174, ал. 1 от ЗСВ, защото нейното наличие в ЗСВ представлява дописване на КРБ.

Във връзка с гореизложеното предлагам изречение първо от чл. 174, ал. 1 от ЗИД на ЗСВ да се измени във вида:

„Структурата на Прокуратурата на Република България е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела.“

Друг приемлив подход в случая е, **да се добави легална дефиниция за думата „единна“** по смисъла на ЗСВ, но това ще е доста трудна задача.

Както посочих в началото, моите разсъждения са направени на базата на граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на КРБ и ЗСВ и в резултат се получиха тези изводи и предложения. Надявам се, че моите предложения ще допринесат за един по-добър ЗСВ или поне за по-задълбочен дебат по тези важни проблеми.

Автор: Илия Христозов (05.04.2024 13:01)

Трябва ли да е единна прокуратурата?

Предложеният проект на ЗИД на ЗСВ може да бъде едно добро начало на съдебната реформа в рамките на последните промени от обикновено НС в глава Съдебна власт на Конституцията. Факт е обаче, че е доста спорен въпросът дали някои от тези промени са от компетенциите на обикновено НС или е необходима санкцията на ВНС, за което се очаква решението на КС, който е сезиран по този казус.

Според мен, реална съдебна реформа може да бъде извършена **единствено чрез разумни конституционни промени от ВНС**, но подкрепям този законопроект, защото той ще е още една стъпка към окончателното убеждение, че без ВНС, ситуацията няма как да се промени коренно. Затова моите разсъждения са насочени в друга посока, а именно чрез законовите промени да се приведат правомощията на прокуратурата и главния прокурор в конституционните им граници, така както са регламентирани от Конституцията.

Законът за съдебната власт (ЗСВ) се явява устройствения закон по смисъла на чл. 133 от Конституцията на Република България (КРБ). Моите разсъждения са направени на базата на граматическо и логическо тълкуване на разпоредбите на КРБ и ЗСВ и в резултат се получиха долуизложените изводи и предложения.

В проекта на ЗИД на ЗСВ има разпоредби, които според мен не са в съответствие с конституционните разпоредби и са ненужни заемки от сега действащия ЗСВ. Такава е основополагащата разпоредба за прокуратурата в предложения ЗИД на ЗСВ, а именно чл. 174, ал. 1:

„Чл. 174. (1) Прокуратурата на Република България е **единна и структурата ѝ е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела. Прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна прокуратура, **Национална следствена служба**, апелативни прокуратури, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. В състава на окръжните прокуратури има следствени отдели.“**

Съответните текстове в КРБ са чл. 126, ал. 1:

„Чл. 126. (1) (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2023 г.) Структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата, които разглеждат наказателни дела.“,

а структурата на съдилищата е определена в чл. 119, ал. 1 от КРБ:

„Чл. 119. (1) Правораздаването се осъществява от Върховния касационен съд, Върховния административен съд, апелативни, окръжни, военни и районни съдилища.“

Веднага прави впечатление, че разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗИД на ЗСВ **се разминава с чл. 119, ал. 1 от КРБ** по наличието на „Национална следствена служба“, защото в чл. 119, ал. 1 от КРБ не е посочена никаква съответна на нея структура, като например „Национален следствен съд“ и следователно е налице

едно дописване на КРБ. **Затова предлагам Националната следствена служба да е извън състава на прокуратурата и да е отделна структура, което според мен ще подобри работата и независимостта на съдебната система.**

Всъщност, най-важното разминаване с КРБ е наличието в чл. 174, ал. 1 на изреча „*Прокуратурата на Република България е **единна***“. С наличието на тази дума „**единна**“ в ЗСВ досега се оправдаваха всички дописвания на КРБ и всички разлики с конституционните текстове, които бяха свързани с правомощията на главния прокурор или прокуратурата. **В тази дума е разковничето и почти всичко, написано в сега действащия ЗСВ за отношенията в прокуратурата се основава на нея. Но според мен, този израз/дума няма опора в КРБ. Няма в КРБ подобен текст или намек за подобно твърдение.** Възниква и въпросът, ако само прокуратурата е единна според закона, то тогава съдилищата какви са – разединени ли са? Нали според КРБ *„структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата“*. Възможно ли е да има две неща с еднаква структура, но едното да е единно, а другото да не е? Отделно стои и въпросът, че липсва легална дефиниция какво означава думата „единна“ по смисъла на ЗСВ и всеки може да си я тълкува както му е удобно.

Освен това всички видяхме в какво се превърна прокуратурата в миналото, когато беше единна и това не трябва да се допуска в бъдеще.

Наличието на думата „**единна**“ в разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗИД на ЗСВ не може да се оправдае или обоснове и с разпоредбата на чл. 133 от КРБ, защото един устройствен закон не може да противоречи на конституционната разпоредба, в която изрично е посочено какъв трябва да е обхватът на този закон.

Автор: Божидар Божанов (01.04.2024 17:07)

По-адекватна статистика за наказателните производства

За целите на събирането на по-адекватни статистически данни за наказателните производства, предлагам създава на нов член 544а:

1. Създава се нов чл. 544а:

“Чл. 544а. (1) Прокуратурата ежесечно публикува справки, определени от министъра на правосъдието, на база на данните в ЕИСПП, в отворен, машинночитим формат по реда на Закона за достъп до обществена информация.

(2) За целите на справките по ал. 1, за всяко наказателно производство в ЕИСПП се съхраняват най-малко следните реквизити:

1. престъпните състави и всички промени по тях;
2. привлечените обвиняеми;
3. разпитаните свидетели;

4. дали свидетел е бил привлечен като обвиняем;
5. дали престъплението е от висок обществен интерес;
6. дали в наказателното производство са използвани СРС, спрямо кои лица и в какво процесуално качество са тези лица;
7. данни за исканията за трафични данни по реда на чл. 159а от Наказателно-процесуалния кодекс, вкл. спрямо кои лица са тези искания;
8. дали в рамките на наказателното производство участват лица по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и в какво процесуално качество участват, като за всяко от лицата се съхранява и категория, определена с класификатор, утвърден от министъра на правосъдието.
9. дали свидетел е дал съгласие за прилагане на специални разузнавателни средства;
10. данни за удължаванията на разследването;
11. данни за спиранията и възобновяванията на досъдебното производство;
12. дали по делото е имало предложение за освобождаване от наказателна отговорност и съответното решение на съда;
13. дали по делото е имало предложение за споразумение и резултата от това споразумение;
14. данни за приложените мерки за процесуална принуда;
15. видовете веществени доказателствени средства;
16. други данни, определени с наредбата по чл. 378, ал. 4.

Автор: Божидар Божанов (01.04.2024 17:05)

Възможност за задържане на ИТ експерти

Следва да се обсъди дали в ЗСВ да не бъде въведена отгледална разпоредба на чл. 7, ал. 6 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, за уреждане на до 80% по-високи заплати в сферите на информационните технологии и мрежовата и информационна сигурност.

Автор: Петко Тодоров (30.03.2024 08:06)

Относно текста в чл.557 (1)

От предложения текст и във връзка с предходните разпоредби от тази глава на проектозакона се разбира, че става въпрос за предложения за включване на списъците за вещи лица, а в същото време в предложението задължително трябва да се посочи стаж като вещо лице. Считам, че това трябва да отпадне, т.к. стаж като вещо лице преди включване в списъците за вещи лица може да има само специалист, който е назначаван по чл.553 (2). Това са изключителни случаи, които не следва да са залегнали в изискванията за задължително посочвани данни. Към тази категория спада и текстът относно допълнителната квалификация. Всеки кандидатстващ специалист има свободата освен задължителните данни да посочи и допълнителни, ако има такива.

Предлагам текстът да бъде

Чл. 557. (1) В предложенията се вписват трите имена на специалиста, домашният му адрес, телефон за връзка и данни за неговото образование, специалност, месторабота, заеманата длъжност и продължителността на трудовия му стаж.

Автор: Juliana Nikolova (26.03.2024 13:38)

Искане за допълнителна информация към пакета документи

За качествено провеждане на обществените консултации, за по-добро разбиране на направените промени, за информирано протичане на процеса по приемане на новия Закон за съдебната власт (ЗСВ), вносителят трябва да подготви и таблици за съответствие на текстовете ЗСВ (нов), 592 члена към ЗСВ (действащ), 531 члена, и съответно ЗСВ (действащ) към ЗСВ (нов), които да съпътстват законодателният процес, за гарантиране на неговото качество. Несъмнено при изготвянето на проекта на закон такива таблици са ползвани и няма да създаде допълнителна тежест за администрацията. . Тази информация не се изисква от ЗНА и Указа за неговото прилагане, но би спомогнала за избягване на грешки и пропуски.

История

Начало на обществената консултация - 25.03.2024

Приключване на консултацията - 07.05.2024

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет

